

РЕШЕНИЕ

№ 151

гр. Пловдив, 21.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Георги В. Чамбов

Членове: Емил Люб. Митев
Антония К. Роглева

при участието на секретаря Нели Б. Богданова
като разгледа докладваното от Антония К. Роглева Въззивно търговско дело
№ 20215001000941 по описа за 2021 година

С решение № 260298/26.08.21, постановено по т.д. № 82/2020 г., Старозагорски окръжен съд:

ОСЪЖДА ЗД „Б. И.”АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** да заплати **ПЛ. Н. ИЛ.**, с ЕГН ***** с адрес: ***** чрез адв. Т.Г., гр. С. ж.к. "С.", бл. *, офис ** сума в размер на **160 000 лв. /сто и шестдесет хиляди лв./**, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от загубата на **баща му Н. И. С. при ПТП на 04.10.2019 г.**, частичен иск от 300 000 лв., ведно със законната лихва от 27.11.2019 г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск над сумата от **160 000 лв. до претендирания размер от 200 000 лв., предявен като частичен от общата сума от 300 000 лв. и искът за законна лихва за периода от 04.10.2019 г. до 26.11.2019 г. като неоснователен.**

ОСЪЖДА ЗД „Б. И.”АД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** да заплати **ПЛ. Н. ИЛ.**, с ЕГН ***** с адрес: ***** чрез адв. Т.Г., гр. С. ж.к. "С.", бл. *, офис ** сума в размер на **160 000 лв. /сто и шестдесет хиляди лв./**, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от загубата на **майка му Т. В. С. при ПТП на 04.10.2019 г.**, частичен иск от 300 000 лв., ведно със законната лихва от 27.11.2019 г. до окончателното плащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** предявения иск над сумата от **160 000 лв. до претендирания размер от 200 000 лв., предявен като частичен от общата сума от 300**

000лв. и искът за законна лихва за периода от 04.10.2019 г. до 26.11.2019 г. като неоснователен.

ОСЪЖДА ЗД „Б. И.” АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***** да заплати Н. К. К., ЕГН ***** с адрес: ***** чрез адв. Т.Г., гр. С. ж.к. "С.", бл. *, офис ** сума в размер на 150 000 лв. /сто и петдесет хиляди лв./, представляваща обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от загубата на сина й Н. И. С. ведно със законната лихва от 27.11.2019 г. до окончателното плащане на сумата като ОТХВЪРЛЯ искът за законна лихва за периода от 04.10.2019 г. до 26.11.2019 г. като неоснователен.**

ОТХВЪРЛЯ предявените иски от ПЛ. Н. ИЛ., с ЕГН *** с адрес: ***** чрез адв. Т.Г., гр. С. ж.к. "С.", бл. *, офис ** против ЗД „Б. И.” АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** за заплащане на сумата в размер на 20 000 лв., като частичен иск от 120 000 лв., ведно със законната лихва от датата на ПТП - 04.10.2019г. до окончателното плащане, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от загубата на племенницата му Й. И.а и за сумата в размер на 20 000 лв., като частичен иск от 120 000 лв., ведно със законната лихва от датата на ПТП - 04.10.2019г. до окончателното плащане, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от загубата на племенникът му Н. И. като неоснователни.**

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от С. ИЛ. Б., ЕГН *** с адрес: ***** чрез адв. Т.Г., гр. С. ж.к. "С.", бл. *, офис ** против ЗД „Б. И.” АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** за заплащане на сумата от 20 000 лв., частичен иск от 120 000 лв., ведно със законната лихва от датата на ПТП - 04.10.2019г. до окончателното плащане, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от загубата на брат й Н. И. С. като неоснователен.**

ОТХВЪРЛЯ предявения иск от ИЛ. П. М., ЕГН *** с адрес: ***** чрез адв. Т.Г., гр. С. ж.к. "С.", бл. *, офис ** против ЗД „Б. И.” АД с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: ***** за заплащане на сумата от 20 000 лв. частичен иск от 120 000 лв., ведно със законната лихва от датата на ПТП - 04.10.2019г. до окончателното плащане, представляващи обезщетение за неимуществени вреди - болки и страдания от загубата на сестра му Т. В. С. като неоснователен.**

ОСЪЖДА ЗД ”Б. И.” АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***** да заплати адв. Т.Г., гр. С. ж.к. "С.", бл. *, офис ** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на ищеца ПЛ. Н. ИЛ., с ЕГН ***** с адрес: ***** в размер на 9 460 лв., съразмерно с уважената част от исковите.**

ОСЪЖДА ЗД ”Б. И.” АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: ***** да заплати адв. Т.Г., гр. С. ж.к. "С.", бл. *, офис ** адвокатско възнаграждение за оказаната безплатна адвокатска помощ на Н. К. К. в размер на 4 530 лв.**

ОСЪЖДА ПЛ. Н. ИЛ., с ЕГН *** с адрес:**

*****, С. ИЛ. Б., ЕГН ***** с адрес: ***** и ИЛ. П. М., ЕГН ***** с адрес: ***** да заплатят на ЗД "Б. И." АД, с ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: ***** направените по делото разноски в размер на 5 591, 44 лв., съразмерно с отхвърлената част от исковете.

ОСЪЖДА ЗД "Б. И." АД, с ЕИК ***** , със седалище и адрес на управление: ***** да заплати по бюджета на съдебната власт сумата от 18 800 лв. за държавна такса, съразмерно с уважения размер на исковете.

Въззивна жалба против горното решение е подадена от ПЛ. Н. ИЛ., С. ИЛ. Б. и ИЛ. П. М., като решението се обжалва в следните части:

- с която са отхвърлени исковете на ПЛ. Н. ИЛ. за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на неговите племенници - Й. И.а и Н. И.;

- с която е отхвърлен иска на С. ИЛ. Б. за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на нейния брат Н. С.;

- с която е отхвърлен иска на ИЛ. П. М. за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на неговата сестра Т. С.а.

Иска се в тези части решението да бъде отменено, като вместо него се постанови друго, с което исковете да бъдат уважени ведно със следващото се изменение на решението в частта му за разноските. Претендират присъждане на разноски за въззивното производство.

Въззивна жалба е подадена и от ЗД "Б. И." АД, което обжалва решението в следните му осъдителни части:

- с която е осъдено да заплати обезщетение на ПЛ. Н. ИЛ. за неимуществени вреди от смъртта на баща му Н. И. С. за разликата над 80 000 лв. до присъдения размер от 160 000 лв.;

- с която е осъдено да заплати обезщетение на ПЛ. Н. ИЛ. за неимуществени вреди от смъртта на майка му Т. В. С. за разликата над 80 000 лв. до присъдения размер от 160 000 лв.;

- с която е осъдено да заплати обезщетение на Н. К. К. за неимуществени вреди от смъртта на сина й Н. И. С. за разликата над 80 000 лв. до присъдения размер от 150 000 лв.

- за присъдените законни лихви върху дължимите обезщетения за периода 27.11.19 г. - 27.02.20 г.

Моли в тези части обжалваното решение да бъде отменено, като вместо това се постанови друго, с което исковете в тези им части да бъдат отхвърлени, ведно със следващото се от това изменение на решението в частта му за разноските. Претендира разноски и за въззивното производство.

Пловдивски апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства във връзка с наведените от страните оплаквания доводи, намира за установено следното:

Съдът е бил сезиран със субективно и обективно съединени иски с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ и чл. 86 от ЗЗД за присъждане на обезщетения за претърпени неимуществени вреди, настъпили за ищите вследствие ПТП, настъпило на 04.10.2019 г., виновно причинено от В. К. като водач на л.а. Б** с рег. №*****, за който автомобил е била налице валидна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", сключена с ответното застрахователно дружество "Б. И." АД №*****, със срок за валидност 01.10.2019 г. до 30.09.2020. Прието е, че от са налице всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител, застрахован спрямо увредените лица, поради което е налице основание да се ангажира отговорността на застрахователното дружество по отношение на причинените вреди от процесното ПТП. По отношение на тези изводи на първоинстанционния съд страните не излагат оплаквания, като първоинстанционното решение е влязло в сила в необжалваната му част - относно присъдени обезщетения на П.И. от смъртта на неговите родители Н. С. и Т. С.а до размер на 80 000 лв. за всяко от двете обезщетения и на Н.К. за смъртта на нейния син Н. С. до размер на 80 000 лв.

В резултат на това ПТП са загинали съпрузите Н. И. С. и Т. В. С., както и техните внуци Н. И. И. и Й. И.а /деца на техния син И. Н. И./.

Установено е от свидетелските показания по делото, че ищецът П.И. е бил в много добри отношения с родителите си, с които живеели в едно домакинство в с. Ш. заедно с брат си и децата му Й. и Н. И.и, съответно на 5 и 14 години към датата на ПТП. П. отишъл веднага на местопроизшествието заедно с брат си И., били изпаднали в шок, в много тежко състояние, няколко пъти припадал. На погребението на родителите и племенниците си бил на успокоителни, неадекватен. Не можел все още да преодолее станалото с най-близките му хора. Занимавал се в автомобили, бил автомонтьор и имал мечта да направи автосервиз, която след случилото се останала на заден план. Бил изключително близък с родителите си, които му помагали и го подкрепяли. Не можел да се отърси от болката, затворил се в себе си, не можел да спи, не се хранел редовно, вземал успокоителни, не бил същият лъчезарен човек, постоянно говорил колко му липсват близките,

престанал да говори за мечтата си за автосервиз. Установено е, че семейството е било задръжно, всяка вечер се събирало на вечеря, били заедно по всички поводи - рождени дни и други тържества.

Ищцата Н.К., майка на загиналия Н. С., баба на П.И., също изключително тежко приела инцидента. Живеела при загиналите при ПТП Н. и Т. С.и, в едно домакинство. Била много привързана към сина си и разчитала много на него. Изпаднала в голям шок след ПТП, който все още не можела да преживее. Да помага на внуците си П. и И. било единственото нещо, което я крепяло. Много често ходела на гробищата, не можела да преодолее случилото се, не можела да спи, ставала през нощта да меси и мислила, че ще се появят на закуска. Трагедията ѝ се отразила здравословно, затворила се в себе си, не можела да повярва, че се е случило и да го преживее, след случилото се променила много, отслабнала, гледала втренчено.

По отношение връзката между ищеца П.И. и неговите племенници Й. и Н. се установява, че ищецът е бил много привързан към тях, обичайно било да полага грижи и да участва активно в отглеждането и възпитанието им, като помага на родителите им. Децата били много привързани към чичо си, които ги приемал като свои и не можел да понесе нелепата им загуба. В последните години Й. И.а живеела при майка си в Л., тъй като родителите им били разведени, но всяка събота и неделя била в Ш.. П. бил за пример на племенниците си, имал АТВ, което заедно ремонтирали с Н.. Бил им за пример. Децата искали да ги вози навсякъде, когато им трябвало помощ, чичо им се отзовавал. Водил ги на състезания, излизал с Й. на разходки в парка.

По отношение на ищцата С.Б., дъщеря на Н.К. и сестра на загиналия Н. С., е установено, че живеела в С., но не била прекъснала връзката си с Ш. и почти всяка седмица се прибирала в селото. Като си пристигала от С., винаги носела на всички по нещо. Приела тежко загубата на брат си Н.. Помагала много на погребението. Продължавала да плаче, не можела да преодолее мъката си от тази загуба. С брат си ходили заедно на почивки, разбирали се, уважавали се, помагали си, включително и финансово, помагали си в отглеждането на лозето. Много се уважавали като семейство, били едно сплотено, здраво семейство. Била променена след ПТП и загубата

на брат си и неговите деца.

По отношение на ищеца И.М., едноутробен брат на Т. С.а /удостоверение за родствени връзки на л. 49 от първоинстанционното дело/, се установява, че между тях са съществували добри отношения, разбирали се, уважавали се. ходили си на гости, помагали си. И. бил много стресиран от случилото се, бил много тъжен на погребението. И. изпитвал истинска братска обич към сестра си, а след случилото се променил много и тежко понесъл загубата, като все още не успявал да я преодолее.

При така събраните свидетелски показания, които са подробно изложени и в обжалваното решение, първоинстанционният съд е направил обосновани изводи наличието на изключително близки отношения между ищеца П.И. и неговите родители и отражението на тяхната загуба върху ищеца, както между ищцата Н.К. и нейния син Н.: същите са живеели в едно домакинство, имали са общ бит, разчитали са взаимно на помощта на всеки един от тях, като между тях са съществували силна привързаност, обич, разбирателство, взаимно уважение и духовна близост; сполетялото ги нещастие им се е отразило изключително, ищецът И.а е бил лишен внезапно и неочаквано от своите родители, а ищцата К. - от своя син Н. и от тяхната обич и морална опора; животът им се е променил изцяло в битов и емоционален план; същите са преживели много тежко трагичното събитие, като все още не могат да се възстановят от преждевременната и нелепа загуба, мъката им е непреодолима и безспорно им е причинила и продължава да причинява неимоверни страдания.

При така установените фактически обстоятелства съставът на ПАС намира въззивната жалба на ЗД "Б. И." АД по отношение присъдените размери на обезщетенията - по 160 000 лв. за смъртта на всеки един от родителите за ищеца П.И. и 150 000 лв. от смъртта на сина ѝ за ищцата Н. К., неоснователни. Определеният размер на обезщетенията кореспондира с принципа за справедливост, заложен в чл. 52 от ЗЗД съобразно характера, вида, интензитета, продължителността на търпените болки и страдания от тежката психическа травма, която преживяват ищите П.И. и Н.К.. Същите са съобразени и с момента на настъпване на процесното ПТП - октомври 2019 г., като са неоснователни доводите на

застрахователното дружество, че са силно завишени и в разрез със съдебната практика за присъждане на подобен вид обезщетения за ПТП, настъпили към този момент. Предлаганият от застрахователя размер от 80000 лв. по всеки един от тези иски е силно занижен спрямо действително установените болки и страдания на ищите от внезапната загуба на техните най-близки хора, която е довела до рязка и непреодолима негативна промяна в тяхната емоционална сфера, коренна промяна в начина на живот в ежедневието и бита, усещане за безнадеждност и липса на перспектива, като това негативно отражение върху психиката на ищите все още не е преодоляно и едва ли ще се преодолее напълно за в бъдеще. Негативните преживявания в случая са засилени и от особено мъчителния начин, по който са загинали Н. и Т. С.а - при пожар вследствие на катастрофата, заедно с двете им внучета Й. и Н..

Ето защо ПАС приема, че въззивната жалба на ЗД "Б. И." АД е неоснователна по отношение размера на присъдените обезщетения в полза на П.И. за смъртта на родителите му и на Н.К. за смъртта на нейния син Н. И.. Обжалваното решение следва да бъде потвърдено в обжалваните му части, с които са присъдени тези обезщетения за разликата над 80 000 лв. до присъдените размери.

-

По отношение въззивната жалба на П.И., С.Б. и И.М.:

Същата е против решението в частта му, с която са отхвърлени предявените от лицата иски за присъждане на обезщетения за неимуществени вреди, съответно от смъртта на племенниците на П.И. - Й. и Н. И.и, брата на С.Б. - Н. С. и сестрата на И.М. - Т. С.а.

Правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е посочил, че във връзка с тези иски следва да бъдат съобразени задължителните указания по ТР 1/2016 г. ОСНГТК на ВКС, според което на лица извън най-близкия родствен кръг, очертан в ППВС №№ 4/61 и 5/69 също може да се признае качество на пострадал и право да получат обезщетения за претърпени морални вреди, но само когато поради конкретни житейски обстоятелства привързаността е станала толкова силна, че смъртта на съответния родственик е причинила на другия морални болки и страдания, надхвърлящи по интензитет и времетраене нормално присъщите за

съответната родствена връзка, както и дали е проведено пълно и главно доказване за съществуването на трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и за настъпили в резултат на неговата смърт сериозни (като интензитет и продължителност) морални болки и страдания. Законосъобразни са изводите, че за основателността на исквете следва да бъде доказана емоционална връзка, отличаваща се от обичайните по вид, интензитет, продължителност, при която да са изградени отношения, сходни и изключително приближаващи се до тази, съществуваща между най-близкия кръг лица, очертан в ППВС №№ 4/61 и 5/69.

В случая между П.И. и неговите племенници, съобразно данните от депозираните свидетелски показания, са били изградени близки отношения, съществувала е обич и привързаност, Й. живеела при майка си, но идвала в Ш. събота и неделя; ищецът прекарвал много време с децата, възприемал ги като свои деца, водел ги на разходки, на състезания, возел ги с АТВ.

Между ищцата С.Б. и нейния брат Н. С. също са съществували добри отношения, контактували често, тъй като С. почти всяка седмица си идвала в Ш. и се срещала с нейните близки; ходили заедно на почивки с брат си, заедно празнували празници от традиционния български календар, уважавали се взаимно, помагали си в отглеждането на лозето, както и финансово.

Между ищеца И.М. и едноутробната му сестра Т. С.а, също съществували добри отношения, разбирали се, уважавали се, ходили си гости, помагали си; ищецът изпитвал истинска братска обич към сестра си.

При така установените фактически обстоятелства съставът на ПАС споделя изводите на първоинстанционния съд, че не е доказана изключителна емоционална връзка, отличаваща се от обичайната такава за съответния вид родствена връзка в традиционното българско семейство, която да дава основание за присъждане на обезщетение за претърпените от ищите вреди във връзка със задължителното тълкуване по ТР № 1/2016 г. Преживените от ищите морални страдания от смъртта на техните близки /съответно племенници, сестра, брат/, са безспорно установени, но това не е достатъчно, за да се обуслови извод, че същите подлежат на обезщетяване, тъй като връзките между тях не се отличават съществено от обичайните за

българската традиция - в българското семейство е традиционно и често срещано между племенници, особено в подрастваща възраст, и чичо/леля да съществуват близки отношения, привързаност, обич, прекарване на време заедно в разходки, общи занимания. В случая липсват конкретни обстоятелства, които да сочат на изключителност на връзката по своето съдържание, каквато се изисква от ТР № 1/2016, каквито като примери са посочени и в обжалваното решение /напр. отглеждане на племенник от чичо поради обстоятелства, свързани с невъзможност на родителите да правят това поради смърт или болест, заминаване в чужбина, дезинтересиране; изключителна роля на чичото в обгрижването и осигуряването на племенниците в емоционален, битов, финансов план поради някакви други конкретни житейски обстоятелства.

Не е налице такава изключителност и в отношенията на С.Б. със загиналия ѝ брат Н., както и на ищеца М. със загиналата му едноутробна сестра Т.. Установените близки отношения, морална и финансова подкрепа в случай на нужда, разбирателство и взаимопомощ, са типични проявления на родствената връзка брат - сестра според обичайните разбирания в българското семейство. Не са налице конкретни данни така изградените отношения да излизат извън рамките на обичайните между този вид родственици, нито пък ищите да са преживели болки и страдания, надхвърлящи по интензитет и времетраене нормално присъщите страдания от внезапната загуба на брат / сестра.

Ето защо съставът на ПАС намира за обосновани и законосъобразни изводите в обжалваното решение, че предявените искове от П. И. за присъждане на обезщетение от смъртта на неговите племенници, от С.Б. - за смъртта на нейния брат Н. И. и от И.М. - от смъртта на неговата сестра Т., са неоснователни и следва да бъдат отхвърлени. Решението в тази му обжалвана част следва да бъде потвърдено.

По отношение началния момент на законната лихва:

Установено е по делото, че застрахователна претенция е предявена от ищите на 27.11.19 г. Именно от тази дата е присъдена законна лихва върху присъдените обезщетения, като съдът се е позовал на чл. 429, ал.

3, изр. 2 - по КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ.

Дружеството - жалбоподател счита, че в случая е приложима нормата на 497 от КЗ, която теза се споделя и от състава на ПАС.

Нормата на чл. 497 от ТЗ е специална спрямо разпоредбата на чл. 429 от КЗ, намира се в глава "Задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", при което се явява специална норма спрямо чл. 429 от КЗ и следва да се приложи и в процесния казус.

Съгласно чл. 497, ал.1 от КЗ *застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение, ако не го е определил и изплатил в срок считано от по-ранната от двете дати:*

1. изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3;

2. изтичането на срока по чл. 496, ал. 1 освен в случаите, когато увреденото лице не е представило доказателства, поискани от застрахователя по реда на чл. 106, ал. 3.

В случая застрахователната претенция е предявена на 27.11.2019 г. Към същата са представени констативен протокол за ПТП с пострадали лица, актове за смърт на загиналите лица, удостоверения за родствени връзки и пълномощни. С писма от 13.12.2019 г. застрахователното дружество е уведомил ищците, че следва да представят допълнително и влязъл в сила съдебен акт - решение или споразумение по наказателно дело, или постановление за прекратяване на наказателно производство и служебна бележка, че същото не е обжалвано, както и автотехническа и съдебномедицинска експертиза и протокол за оглед на местопроизшествие, фотоалбум и скица към него, като е заявено становище, че до представяне на влязъл в сила акт, доказващ виновността на водача на застрахованото в "Б. И." АД МПС не е налице основание за изплащане на претендираните обезщетения.

ПАС намира, че началният момент на законната лихва следва да бъде определен съобразно правилото на чл. 497, ал.1,т.1 от КЗ, от изтичането на 15 работни от предявяване на застрахователната претенция, тъй като с нея са представени доказателства за нейната основателност. За изплащане на застрахователно обезщетение не е необходимо наличието на влязъл в сила акт, доказващ виновността на водача на застрахованото МПС, каквото изискване застрахователят е заложил в изпратения отговор. В случая със застрахователната претенция са приложени доказателства за родствените връзки, смъртта на загиналите при ПТП лица, както и констативен протокол, в който е отразено наличието на противоправно поведение на водача на застрахования автомобил. 15 работни дни, считано от 27.11.2019 г., изтичат на 17.12.2019 г., или началният момент на лихвата следва да се определи на дата 18.12.2019 г.

При това положение въззивната жалба на ЗД "Б. И." АД е основателна за присъдената законна лихва за периода 27.11.2019 - 17.12.2019 г., в която част обжалваното решение следва да се отмени и в тази част

предявените искове да бъдат отхвърлени. Решението следва да бъде потвърдено в частта, в която е присъдена законна лихва за периода 18.12.2019 г. - 27.02.2020 г.

За разноските:

С оглед резултата от въззивното обжалване не се налага изменение на обжалваното решение в частта му за разноските.

Направено е искане от адв. Г. като процесуален представител на П.И., Н.К., С.Б., И.М., за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата, тъй като на лицата е оказана безплатна правна помощ. Пред първата инстанция е представен договор за правна помощ, от който е видно, че е уговорена безплатна правна помощ по чл. 38, ал.1, т.2 от ЗАдв., като същият касае цялостното развитие на производството по репарирание на претърпените вреди, вкл. въззивното производство. При това положение е основателно искането за присъждане на адвокатско възнаграждение по чл. 38, ал.2 от ЗАдв, във връзка с неоснователността на въззивната жалба на ЗД "Б. И." АД.

Съобразно обжалваемия интерес по всеки един от исковете, предмет на същата жалба размерът на дължимото възнаграждение се изчислява от съда по правилото на чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения - по 2960 лв. по исковете за обезщетения съответно от смъртта на бащата и майката на Н. И., и 2700 лв. - по иска на Н.К.. Или общо дължимото адвокатско възнаграждение е в размер на 8620 лв., което застрахователното дружество следва да бъде осъдено да заплати на адв. Г..

Разноски се претендират и от ЗД "Б. И." АД за 4600 лв. - платена ДТ и адвокатски хонорари в общ размер на 16 200 лв., ведно с ДДС по представени договори за правна помощ

Платената ДТ от 4600 лв. е по въззивната жалба на ЗД "Б. И." АД, изчислена е върху обжалваемия размер на обезщетенията, и тъй като жалбата е неоснователна, в тази част претенцията за разноски също е неоснователна.

Адвокатски хонорари се претендират по представени договори за правна помощ и съдействие за оказване на правна помощ и съдействие, изразяващо се в образуване, защита и процесуално представителство по настоящето т.д.

Не е налице основание за уважаване на претенцията по отношение претендираните адвокатски хонорари за защита по исковете, предявени от П.И. и Н.К. досежно размера на присъдените обезщетения. Те са предмет на въззивната жалба на застрахователното дружество, която е

неоснователна.

Претенцията е основателна по отношение претендираните възнаграждения за защита срещу въззивната жалба на П.И., С. Б. и И.М., като за всеки един от четирите съединени иска се претендира възнаграждение по 1440 лв. с ДДС, за което в договорите за правна помощ се сочи, че е изплатено авансово, напълно, в брой, ведно с ДДС, като се представя и доказателство за регистрация по ЗДДС на адв. М. Г..

Поддържа се възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение, което се преценява от ПАС като основателно. Съгласно чл.7, ал.2, т.4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно обжалваемия размер за всеки от исковете - 20 000 лв., минималният размер на адвокатското възнаграждение по всеки един от тях е 1130 лв. Съобразно конкретната фактическа и правна сложност на делото съдът приема възражението за прекомерност за основателно, при което в тази част претенцията за разноски следва да се уважи до размер на 1130 лв. + 226 лв. ДДС. При това положение ПЛ. Н. ИЛ. следва да бъде осъден да заплати на ЗД "Б. И." АД разноски в размер на 2712 лв., С. Б. - 1356 лв., И.М. - 1356 лв.

Предвид изложеното ПАС

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 260298/26.08.21, постановено по т.д. № 82/2020 г. на Старозагорски окръжен съд, В ЧАСТТА МУ, с която е присъдена **законна лихва за периода 27.11.2019 - 17.12.2019 г.**, върху присъдените обезщетения:

- 160 000 лв. на ПЛ. Н. ИЛ. за смъртта на неговия баща Н. С.,
- 160 000 лв. на ПЛ. Н. ИЛ. за смъртта на неговата майка Т.

С.а

- 150 000 лв. на Н. К. К. за смъртта на нейния син Н. С.,
- като **ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:**

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от ПЛ. Н. ИЛ. ЕГН ***** и Н. К. К. ЕГН ***** против ЗД "Б. И." АД ЕИК ***** за присъждане на **законна лихва за периода 27.11.2019 - 17.12.2019 г.**, върху дължимите обезщетения за неимуществени вреди на ПЛ. Н. ИЛ. в размер на 160 000 лв. за смъртта на неговия баща Н. С. и 160 000 лв. за смъртта на неговата майка Т. С.а и на Н. К. К. в размер на 150 000 лв. за смъртта на нейния син Н. С..

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 260298/26.08.21, постановено по т.д. № 82/2020 г. на Старозагорски окръжен съд, В ОСТАНАЛАТА МУ ОБЖАЛВАНА ЧАСТ, а именно:

- с която ЗД "Б. И." АД е осъдено да заплати обезщетение на ПЛ. Н. ИЛ. за неимуществени вреди от смъртта на баща му Н. И. С. за разликата над 80 000 лв. до присъдения размер от 160 000 лв.;

- с която ЗД "Б. И." АД е осъдено да заплати обезщетение на ПЛ. Н. ИЛ. за неимуществени вреди от смъртта на майка му Т. В. С. за разликата над 80 000 лв. до присъдения размер от 160 000 лв.;

- с която ЗД "Б. И." АД е осъдено да заплати обезщетение на Н. К. К. за неимуществени вреди от смъртта на сина й Н. И. С. за разликата над 80 000 лв. до присъдения размер от 150 000 лв.

- за присъдените законни лихви върху присъдените обезщетения за периода 18.12.19 г. - 27.02.20 г.;

- с която са отхвърлени исквете на ПЛ. Н. ИЛ. за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на неговите племенници - Й. И.а и Н. И. в размер на 20 000 лв. за всеки един от тях, предявени като частични от 120 000 лв. за всеки от тях, ведно със законната лихва, считано от 04.10.19 до окончателното плащане;

- с която е отхвърлен иска на С. ИЛ. Б. за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на нейния брат Н. С. в размер на 20 000 лв., предявен като частичен от 120 000 лв., ведно със законна лихва от 04.10.19 до окончателното плащане;

- с която е отхвърлен иска на ИЛ. П. М. за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на неговата сестра Т. С.а в размер на 20 000 лв., предявен като частичен от 120 000 лв., ведно със законна лихва от 04.10.19 до окончателното плащане;

- в частта за разноските.

В необжалваната си част решението е влязло в сила.

ОСЪЖДА ПЛ. Н. ИЛ. ЕГН ***** с адрес: ***** да заплати на ЗД " Б. И." АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, **2712 лв. - разноски за въззивното производство.**

ОСЪЖДА С. ИЛ. Б. ЕГН ***** с адрес: *****, да заплати на ЗД " Б. И." АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, **1356 лв. - разноски за въззивното производство.**

ОСЪЖДА ИЛ. П. М. ЕГН ***** с адрес: *****, да заплати на ЗД "Б. И." АД ЕИК *****, със седалище и адрес на

управление: *****, 1356 лв. - разноси за въззивното производство.

ОСЪЖДА ЗД "Б. И." АД ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: *****, да заплати на адв. Т.Г., на основание чл. 38, ал.2 от Закона за адвокатурата, **адвокатско възнаграждение в размер на 8620 лв.**

Решението подлежи на касационно обжалване в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____